

2

Venerabilis domini Alberti
magni predicatorum ordinis: quon-
dam Ratisponensis episcopi: postilla i-
euangelium beatissimi Iohannis ad instancias
nunquam pontificis per extirpationem heret-
icorum tunc vigentibus in rome lecta feli-

Hoc capitulo incipit.
Quila grandis. magna alarum. longo mebroz ductu. plena plumis et varieta-
te. rexit ad libanum et tulit inde medullam cedri. Ezechiel xvij. In ista
auctoritate ostendatur iohannes euan-
gelista in scribendo euangelium a sex
in quibus precellit in scribendo. Quorum
primus est a figura quam habet inter
euangelistas per hoc quod dicitur Aquila
grandis. Secundum est altitudo unde
placuisse per hoc quod dicitur magnarum
alarum. tertius est ordo disposiciois
in primis parte quia scribit in hoc
quod dicitur Logos membrorum ductus. quod
tum est multitudo misteriorum et sac-
mentorum per hoc quod dicitur plena plu-
mis et varietate. quantum est conse-
cucio intencionis in scribendo euange-
lii per hoc quod dicitur metaforice con-
mittit ad libanum. sextum et ultimum est
symbolatio incorruptionis quam in-
tendit per sacramenta descripta et hoc
typice denotatur per hoc quod dicitur. tu
lit inde medullam cedri. Figura autem
quam ad ipsam in scribendo notatur
in hoc quod dicitur Aquila grandis.
In quo notatur duo scilicet figura per
prietates et eiusdem virtualis quanti-

tas. figura proprietas propter sex aequali-
tatem iohannem attribuitur.
Aquila enim acute videt ita ut etiam
sole in rotunda irreuerberata acie oculi
aspicere dicatur propter quod visus
acuminatus: aquila ab acumine nomine
accipiter vocatur ad hoc pullos an-
fui sint probare dicuntur. Cum enim de
ouibus egressi iam per naturam coadua-
tos habent oculos quilibet pullo
ad rotundam solis visionem disponit
et cuiuscumque oculo lacrari co-
spexit: illum abicit et quem illorum pa-
ti sole irreverberata pupilla depen-
denterit: hunc tandem suum fouet et
nutrit. Ita iohannes irreverberato stilo
ad lumine verbi quod Sapientia vii.
candor lucis et ne dicatur se ostendit
et hereticos hoc est lumine aspicere
non valentes deinde ecclesie abicit. Ca-
tholicos autem hoc lumine ita sunt fin-
ita fide in ecclesie modo sua doctrina
fouet et nutrit. vñ Ezechiel p. Facies
aqueae defup ipsorum quatuor. alii
enim euangeliste humanitate hominis ihu
sum christi describunt: parum se ad similitudinem
eius eleuant. hic autem ad eterna-
munitatem se attollit et per dies de
nuntiatum humanam se intromittit
Ezechiel p. Facies aquile extensa defu-
per erat. vñ intentum extensa defuper
erat ut dicit Augustinus. Quod si paulo
alius intonasset: totus mundus non
intelligens. propter quod in psalmis dicitur
de ipso tam implenda quod impleta non
est videtur tota secreta purus homo
puri. Hoc aquila dicitur grandis.

M. Th. u. Sch. 9

28.

virtuali gradie qz cu finit tres
magnitudines visiois intellcula
lis .i. videre intellculalia dina vi
sione corporali sive sensibili .videre
intellculalia dina visione ymagi
naria Et videre intellculalia dina
visione intellculali simplici .ppf
qz visioes paulus scde Corin.
xij .cu dina conspiceret se in terci
um celu raptu fuisse gloriaf .Jo
hannes ones istas visioes e adep
tus .De corporali eni ipse dicit .i.ca
noica .i. qd vidim? et audiim?
et man? nr tractauerut de verbo
vite hoc anunciamus vobis .De
yimaginaria at dicit Apoc .i. qd
vides scribe in libro et mitte sep
tem ecclesias q sunt in asya .De i
tellculali vo dicit Job .ix .quivi
dit testimoniu perhibuit et ille
scit qz ea dicit .et ideo visione in
tellculali cōtemplatus eterna ver
bi .visioe yimaginaria dispensa
cōem et gubernacionem ecclesievs
qz in finem .et visione corporali hu
mana ubi vidit .ex quibz in epi
stolis ecclesiā ad fidē erudiuit .q
et a tribz intellectum eius illum
natibus didicat .Primū quidem
sanctispirit? inspiracione .scdm a
gelica illuminacōe .terciū autē
ihu xpī corporali instructōe .de p
mo dicit Job .xxxij .vt vido spi
ritus e in bōmbus et inspiracio
altissimū dat intelligēciā .i. Co
rinth .ij .nos autē nō spiritū hu
ius mudi accepim? h spiritum q

ex deo e ut sciāmus q a deo dona
ta sunt nobis .de scdo Dan .vij .
gabriel fac intelligere ista visio
ne .de terco Job .xij .os vocatis
me magistor et dñe et bene dicitis
su etem .Isaie .l .dñs aperuit mi
chi aure ut audiā eu tanq; ma
gistrū Per pmū est iohannes euā
gelista sublimissimus .per scdm
appelta eximus .per terciū doctor
egregius Isaye .lij .Ecce intelli
get seruus meus exaltabit et ele
uabit et sublimis erit valde .Ex
altabit quippe i corporali .eleuabi
tur i ymaginaria .et sublimis eit
valde in pura simplici intellcula
li visione .Dic ergo e grandis a
quila .qz grandis gndior et grā
dissima h̄m̄ tres ḡdus acute et di
uine visionis .H̄c a pprietas est
q alte volat qd ut dicit in celesti
ierarchia d̄mis dyomisi? altiuo
lū signat d̄me cōtemplacōis .nō
eni iohes describit dina per crea
ta visibilia in qbz dina resul
tat qsi p speculū .nec describit di
uina p enigmatis occulta i qbz
dina latet p allegorie secretū .h
describit dina p ipm lumē d̄mū .
et ideo altissime euolauit .Deute.
xxxij .sic aqla ad voladuz puōns
pul .su et sup .e .wo .sic em docuit
nos a vestigio eleuatos speculū et
enigma trascēde .et i ipo mārā
scripto luie p cōplacōem volare

Apoc-vij. **A**udiui vocem vniuersitatis aquile volantis p mediu celi. vniuersitas enim hec aquila audit p mediu celi volare vestigium in infinitis non tangens et in medijs creaturis spiritualibus speculū et enigma transcendens et usq; ad celum trinitatis se attollens quādo medie in trinitate psonae hoc evbi describit appetitatem et diuinitatem. **J**ob xxix. **N**ū quid ad preceptū tuū eleuabis aquila et in arduis ponet medium suum. **H**anc enim eleuationem intellectus perficere non potuit nisi solus deus et qd in audiissimis sic medium poneret intellectus. **V**nde in prosa dicit de ipso Volat avis sine meta qd nec viates nec propheteta euolauit alius. **T**ertia proprietas est qd quis sit avis rapax. tamen sicut et leo est sue prede comunicativa et in hoc laudatur. **J**ohannes qd licet diuina solus viderit. tamen non soli fibi retinuit sed ad utilitatem ecclesie episcopis et doctoribus comunicauit tali modo scribens et tali sermone qd intelligi possit. psa-vij. **S**ume tibi libri grandem et scribe in eo stilo hominis hoc est ut humanus intellectus apprehendere possit gratia que in libro eternitatis aspexit. **A**bae scđo. **S**cribe ut percusat qui legerit. p. Cor. ii. **N**ō veniam ad vos in sublimitate sermonis aut sapientie annuncians vobis euangelium Christi. p. Corith. xijij.

Malo quinq; verba loqui sensu meo in ecclesia ut alios instruam qd decem milia verborum in lingua. **O**see-vij. In guttu tuo fit tuba qd aquila super dominum domini. In gutture quidem tuba est quādo sermo ad cordis referat intellectum sed super dominum dominum est quādo ad intellectum totius familie dominus sonans pronunciat. sicut et aquila volat aperte a nullo suos volat occultas. **V**nde cum tres sint modi scribendi omne quod scribit. videlicet demonstratio? qui doctrinalis vocat Persuasius qd rationabilia et probabilia scribuntur et narratiuus quo scruntur historie que nec demonstrari nec persuaderi possunt. **E**legit iohannes simplicissimum enarracionis modum ut dicat. Criso. **V**t pluibus per huc profectus ut sciret qd humano ingenio hec nec persuaderi nec probari possunt. sed reuelatione divina sunt educta. **E**t ideo ut dicit Aug. Maior est huius scripture auctoritas qd omnis ingenii humani perspicacitas. **E**t sic alibi dicit qd credimus auctoritati qd intelligimus debemus? veritati. qd opiniamur debemus? errori. **Q**uāta aquile appetas est qd hec est avis solitarie volans et sedens et non cum grege sicut est consuetudinis multarum avium et in hoc notata est placitionis secretus quod eiā ab itinis vultus esse sequestratus. **T**re. iij.

Se debet solitarius et tacebit. quia
leuabit se super se. quia qui se super
seipsum vult eleuare solus se debet
ab aliis mundanis segregatus et
tacebit a tumultu concupiscentiarum
et temptationum. Ozee. iiij. **D**uca eam
in solitudinem et lo. ad cor eius. Job
xxix. contemnit multitudinem cui
tatis clamore exactoris non audit.
Quanta proprietas est quia in pruptis et
in locis inaccessis modicat quod
soli iohanni competit. prupta signant
alta diuinitatis et personalis proprie
tatis quae prenupta sunt non in se sed
quia accessus ad eam via rationis
pruptus est. quia ratio non potest ad
illam ideo inaccessa dicuntur. **P**s.
Mirabil facta est scientia tua ex me
cofoi. et non possum ad eam. Job. xxx
ix. In pruptis filiis moratur
atque inaccessis rupibus. ide con
templatur escam et de luce oculi
eius propiciunt. Ab altissimis enim
theorijs videt itellus ad que ra
cio non potest. et solida dimittat
quae sunt quae refectiones delcables.
coepit et de longe super tepus ad
eterinitatem oculi metis eius propi
ciunt. et hoc figuratur per hoc Ioh
annis. xxii. quod recipuit in cena su
per petrus domini solidus veritatis super
quod fundata est ecclesia hoc enim soli
dum petre et filiis est de quo dicuntur
Numeri. xxiiij. de summis filiis
contemplabor ei et de collibus considerabo eum. **P**rima enim veritas filex di
citur propter soliditatem collis propterea

altitudinem. et ab hac in scribedo
ad planiora descendit batus iohannes
Exo. xxxij. et locus apud me
et stabis supra petram. ibi ergo mi
tum posuit iohannes. quia in solido etern
e veritatis mente querit. et sic ad
planiora humanitatis quam volatu rem
mittens descendit et rursus ad alta
reolas per resurrectis gloriam ad
celum volutum reduxit. **D**exta proprie
tas est quia ut dicitur frequenter amie
tisti inter oua ponit quae lapide ser
petez a modo colberat ne oua cor
rupat vel inficiat. Ita iohannes hoc
euangelium in modo ecclesie posuit. vi
tim scribes inter euangelistas ne
virus heretice prauitatis serpens
atiquus innites aliorum euangeli
starum scripturam corruperet. et hoc est
dictum Christi. et hoc significatum est
Apostoli. xxi. ubi ultimum fidem entum
celestis citatis domini esse ametum est in
cuius figura Iohannes ultio suum descrip
fit euangelium ad fugandum virum
hereticorum ut diximus. hunc est lapis
preciosus de morte minere domine sine
maibus humane opacum. et con
truit statuam figuram mundane
vaitatis et heretice pruitatis. **D**ic
ergo iohannes est dictus aqula gaudiis
Magnarum alarum per quod nota est alti
tudo contemplacionis quae contemplacione
duabus virtutibus aliis quam una est puri
tas cordis et altera reuelatio veri
tatis. **D**e prima dicitur Mathei. v.
Heat in mundo corde quam ipsi deum vi
debunt. de talibus enim domini dicitur. **V**er. viij.

Per naciones i aias sanctas se tuis
fert amicos dei et prophetas osti-
tuit. Aia enim sancta ut ibidem dicitur se
des est sapientie et hoc est aia cordis
puritatemudi. quia sanctitas ut dicitur
Dionisius est idem quod pura et ab omni
quoniam est libera mudi. quod autem
purior et mudi quod vero gloriatur
nuptiarum atenens. Et sicut dicitur
prophetam. Cor. vii. Virgo cogitat que
domini sunt sit sancta corpe et spiri-
tu. Secunda ala est de quod dicitur
secunda. Cor. iii. Nos oes ruelata
ta facie gloriam dei speculantes in ea
dem ymaginem transformati a
claritate in claritate tanquam a domini
spiritu. Hoc est due ale de quibus
dicitur Apoc. xiiij. Date sunt mulier
due ale aqle magnae et solarum in
desertu i locu suu. Mulier enim ista
est ecclesia. Ale autem puritas cordis et
reuelacio veritatis descripta i euau
gelio iohannis quod est ecclesia volat vola-
tu et episcopatus in desertu secreta
et mundo celestis habitacoris in locu
blessitudinis eternae beatitatis. In quo
sicut dicitur prophetam. Thes. v. Deinde iba
bitat lucis inaccessibilis spual illu-
minacionis. sic ergo Iohannes aqla
gradiis alas magna est quod est in
cena recubuit supra pectus domini
in quo sunt omnes thesauri sapientie
et scientie dei absconditi sic dicitur.
Col. ii. Logo meborum ductus
hoc est tertium per quod significatur in
partibus materie quam describit
ordo dispositiois. describit enim

ordinate ubi tam essentiale proposito
nalem prophetate. opatuam virtutez
ubi tam se quod in assumpta carne
manifestacione. ubi probitate. ubi eru-
bitione. ubi sacrificacione et tamen per
verbū factam immortalitatis glorio-
sa assumptionem sicut infra in libri
patebit divisione. Dic enim verbū
logum habet ductum membrorum quod in
se primus acceptum. secundum ad crea-
turam essentiali opacione deducit.
Et tam in mente quod in genere manifesta-
tur plenum genere et veritatis. perti-
tuum et erudituum in doctrina et mi-
raculis cognoscit. sanctificatum et
ritate passionis et ondit et consum-
matum esse probat per gloriam resur-
rectionis et fieri verbo ut dicit Ihesus
multa signat. nam est ratio. est
et suppositione et causa umiscuius
que rei per quam sunt singula et subfi-
cti. et hoc membrorum ductus logum est
ab eternitate verbi quod anno mundi
incipiens deductum per mundi creacionem
que per verbū facta est per omnes
diuinis genere et veritatis per illeum Christum
facte usque in gloriam resurrectionis
que post mundum per verbi resusci-
tacionem erit futura et ideo aptat
isti aqle quod dicit ecclesiastis. Ad
huc doctrinam quod si antelucanum ef-
fundam et enarrabo eam usque in lo-
ginum. Antelucanum enim mixtum te-
nebris doctrina est eternae genealogie
omnis quod ad plenum cognoscendum po-
test. Enarratio autem i loginum est
ordo doctrine per esse nature et genere

et glorie facte p̄ verbū quez ordi
nem in scribēdo ioh̄es perficiat Ec
clesiasticā. xxiiij. q̄ perficiat prim⁹
scire sapientiā. t̄ infirmor nō in
uestigabit eā. hoc enī primus fe
cit ioh̄es t̄ solus q̄ ab eternitate
incipies dei sapientiā per onem ef
fectu sapientie inē nature ḡcē
t̄ glorie stilū scribendi eduxit.
Plenaplimus t̄ vāietate. Quar
tum ē in quo cōmendat a plen
itudine numerosa mīsteriorū t̄ sa
cramentorū vāietate q̄ describit
In mīsticis enī virtutib⁹ verbi
ōndit in cōmum t̄ speāli verbum
plenū est gracie t̄ veritatis. q̄rio
hānis. i. ḡcā t̄ veritas p̄ ihesum
xpm facta ē. gracia in affectus in
formacōe. veritas in itellac̄is illu
minacone. qd̄ postea pticularit
in singul⁹ ostendit virtutib⁹ t̄
doctrinis. **S**acramētoū ecīā va
rietas. q̄ t̄ baptismus t̄ pīma in
absolucoē peccatorū. in lazari fu
scitacōne t̄ eucharistia t̄ ordo in
ptatis collacōne ad consecrandū
corpus dominicū. t̄ confirmaciō
in sanctispūs infufflaciōne. t̄ vn
ctio extrema in cōmendacone vñ
ctionis marie. q̄ p̄ueit eū vngē
re in sepulturā. t̄ sacrificaciō ma
trimoniū in hoc q̄ interfuit nup
cijs describit. **E**t ideo inducitur
regina ecīā per scripturā ioh̄is
amicta varietate. **D**s. **A**stitit re
gia a dextris tuis in vestitu deau
rato circūdata varietate. q̄ ista

varietate vndiq̄ radiat aurū di
uine opacōmis. **E**zech. xvi. vesti
ui te discolorib⁹. hoc ē tunica po
limita quā **G**en. xxxvij. magn⁹
patriarcha fecit filio suo dīlāssi
mo. has plumas desideravit qui
dixit: **R**enouabit ut aquile iu-t.
Isaye. xl. Assumēt pennas ut a
quile currēt t̄ nō laborabūt vola
būt t̄ non deficiant: **V**enit ad li
bamū: **Q**uintū est p̄ qd̄ notatur
cōsecucio intēcionis in scribendo
euangeliū. lib. andēni candida
interptatur t̄ sacramēta euange
lica p̄ iohannē usq̄ ad cādida
onē gracie. que p̄ sanguinem xpi
confūmata ē t̄ usq̄ ad cādorem
glorie que in resurrectione appa
ruit p̄ducitur t̄ in hoc totaz in
tenēconem suā habet euāgelium
De candidacone sanguinis dīc
Apōc. viij. lauerūt stolas suas. t̄
cādidas eas fecerūt in sanguine
agni. **D**e cādore glorie **S**apiēn
vij. Cādor lucis eterne t̄ specu
lū fine macula dei maiestatis. sic
p̄ ioh̄em p̄ducitur verbū ex vte
ro patris genitū in om̄i splendore
sanctorū Ps̄. ex vtero ante lucife
rū genui te. **D**ic ex consorcio ser
mōis dñi tota resplenduit facies
mōysi. **E**xo. xxxvij. q̄ vir eccīasti
cō p̄ doctrinā ioh̄is splēdōes vbi
in phūmacōe grē. p̄ sanguinis ablu
cōez t̄ resurrectōis glaz. efficacit
pticipabit t̄ sic euāgeliū ad suā
pueit itēcōez t̄ fiēz t̄ iō cañ. n̄ij.

Xp̄us exponit sp̄ōle sac̄mētum
sue passionis & oblationis sue de-
uoconem & fraglanciam dicens.
Vadā ad mótem mīrre & ad col-
lem thuris & postea vocat spon-
sam ad cantorem dicens. **T**ota
pulchrit̄ia es amica mea & macula
non est i te. ven̄i de libano. **S**e
qt̄ur. **T**ulit in de medullā cedri.
Qo sextū est & vltimū in q̄ om̄e
dat a ūfūmacone icorupcōmis
quā intendit p̄ sacramenta descrip-
ta. **C**edrus quāppe ip̄utribil' esse
dicit. & p̄ma incorupcio est i ip-
sa v̄bi diuinitate ut dicit Aug⁹.
q̄a vera icorupcō & immortalitas
vera est imutabilitas. q̄a in h̄js
que mutantur ipsa mutatio non
nulla mors est. p̄. ad Th̄i. vlti.
Qui solus habet imortitatem &
lucem inhibit inaccessibilem. **E**t
ab hac icorupcōne inchoat Jo-
hānes & ponit eā radicem om̄is i
corupcōmis. qua cetera icorup-
cōmis p̄ ḡciam & gloriām tā i m̄e-
te q̄ i corpe efficiunt p̄cipia &
deducit in icorupcōem glorie p̄
resurrectionē in q̄ icorruptibilis
dē om̄ia efficit in om̄ib⁹. **S**apiē
āe. vi. **C**ōsummatio icorupcōis
facit esse p̄ximum deovnde glori-
at sp̄ōsa. **C**āti. p̄. dices. **T**igma
domini nārūz cedrina. q̄a om̄is
habitacio eccl̄esie h̄js fulat̄ icor-
rupcōib⁹ q̄a fidelib⁹ p̄cipia
tur & i h̄js est tota ūfūmatio na-
ture rāconal & scripture & sac̄mē

toꝝ xp̄i p̄fectio. **E**t hoc ē q̄d dicit.
Ezech. xvij. **H**ec dicit dñs deus.
Ego sumam de medulla cedri s̄b
limis & plantabo sup̄ mótem ex
celſū & eminentē in móte ūfūlimi
tom? israel. medulla incorrupci
onis beatitatis vt? est cuius p̄tāte
in se latentis xp̄us etiam ad in
corrupcōem resurrexit. **Joh.** x.
P̄tātem habeo ponēdi aīam me
am & iter ūfūmendi eā. **H**ec plāta
ta ē sup̄ mótem xp̄m excelsum in
potissimis ḡcīe munierib⁹ et emi
nētē i altitudine diuine maiesta
tis in monte ūfūlime dignitatis
būane nature quā inūne a p̄ctō
assumpfit qui mōs ē domus ūfūe
familie isrl̄ ūfūe ūfūm fideliū p̄
participacōem vt ūfūnes icorup-
cōmis p̄cipies fiant sicut dicitur.
Epl̄. iiiij. **D**onec oēs occurram?
inviz p̄fectū. in mensuraz etatis
plentudis xp̄i qui est bñdictus
in secula seculorū **Amen.** **E**x iā
dicitis patēt ea que in p̄cipijs li-
bri solent iquiri sc̄z q̄ sit huī?
libri causa efficiens. q̄ materia si
ue subiectū. q̄ forma. quis ūfūis
ſue ūfūitas. quis titul⁹. cui p̄ti
sapie ūfūponat. **E**fficiēs enī cau-
sa p̄ma sapientia dīma est se i ver-
bo increato. **Joh̄i** manifestās & i
verbo incarnato. **Johānem** erudi-
ens & mouens ad scribēdū. **M**a
the. x. **N**ō vos estis qui loq̄mī
h̄sp̄ūs p̄ris v̄i qui loquit̄ i vob̄.
Sp̄ūs autē p̄ris sp̄ūs ē sapiēce

• loquentis ppter qd indubitata scripture hui est autoritas. Et cu omiss sciencia pncipjs p se notis fulciatur per que regitur ad discēs sciencā vt deueniat ad p positi sue intencōis. patet q oia illius sciencie pncipia sunt veritatis dme p spiritū sapientie reuelate. et ideo certissimā Thitū. i. sciencie q sm pietatē est quā pmissit qui nō mentit deus. Causa vero efficiēs pima exterius ē iohes. qui archana vbi ab ipso sacro dominicō corporis fonte potavit. Iohānis vltio q recubuit in cena supria pect? domini. Ps. Lingua mea calam? scribe velociter scribetis. Et iterū audiā quid loquaf in me dñs deus meus et ideo est fidelis. Ioh. xix. qui vidit testimoniū perhibuit et ille scit q rōerū dicat. Dic ergo hec scriptuā ex mōno autore ē autentica. et ex exteri ori ē fidelis. Materia aut siue subiectū verbū est tam i se q in suis prieratib? psonalibus et in eēn cialib? cōsideratū q ecīā in hīs q pfectū in carne assumpta in esse gāe et glorie. et ideo pfecta ē ista doctrina q nichil de verbi pfectū tibus et effectib? obmittat. Eccl. pmo. fons sapientie verbū dei in excelsis. et ingressus illius māda ta etna. Ingressus emi verbi sūt implecio mādatorū eternorū patris pdestinantis per sacramenta verbi hōmēm reducere ad lumen

vbi et vitā. et a tali unitate verbī hec sciencia ē vna et ut ita dicatur vnicā et nō discura vel dissuta sic sciencie seculares aliēa mēdicātes suffragia: ad sui ppositi declaracionē. Est ecīā: libera: istius subiecti libertate. quecumq; alia ē sciencia de ente creato: ancillās et ancilla ē sī ista ad quā oēs alie referuntur libera vel sola ē vel maxie. vñ ecīā hī sciencia libeāt Job. viij. Dicōs māseritis i sermo. meo ve. di. iii. e. et agnosceris vēlitate et vēritas libeābit vos. Est ecīā nobilissimā p subiectū qd est vrbū incarnatū qd nobilissimū est. Proū. xl. nobilī i portis vir ei? q̄uis emi alij cuā geliste dīna scribūt. dīma tñ verbi incarnati nō scribūt. et ideo iohānes nobilior ē inter euangeli stas sicut euāgeliū est nobili? in ter alias scripturas dīmas. Ex dīcis autē elicit q cū sciencia vna fit nobilior q̄ alia ut dicit aristoteles in principio libri de anima ex eo q̄ cercior est in demōstrādo vel ex eo q̄ de mirabilioibus i subiecto et subiecti p̄tibz et passiōibus q̄ ista sciā om̄ est nobilissimā p̄t necessariā causā nobilitatis. vrbū emi dei p̄ma lux ē et racō maifesta cōmis et intelligēdi oia que manifestant et intelligūtur et sic certis simū est probacōmis et demōstra cōmis principiū a quo om̄ia alia habent. q̄ et sunt et principia sunt verbū ecīam dei nobilissimū est.

mirabilissimum int̄ ōnia de qui
bus ut de ſbiecto tractari potest.
P̄s. Mirabilis est ſciēcia tua facta
ex me ac̄. Forma aut̄ ad quam
reducit modus agendi ordo iā
in p̄missis hita eſt. quia modus
agendi niūciatiuſ eſt eorū q̄ intus
ſp̄us ſapiēcie p̄ verbum reuelat.
a ideo ōni accep̄cone dignus. p̄.
T̄hi. vltimo. Fidelis mo rōni ac
accep̄cone dignus. n̄. **Coz.** xiii. An
expimentū queritis eiſ qui in me
loquit̄ xp̄us. n̄. p̄. p̄. Sp̄uſacto
iſpirati locuti ſunt ſc̄i dei hōies. Et
ideo ut dicit Cr̄ſtoſtom. Ex cogi
taconib⁹ in argucijs humanis
non indiget. p̄s. Dominus ſcit
co. tv. q. v. ſunt. Rō. p̄. dicētes ſe
ipſos eſſe ſapiētes ſtulti facti ſunt
qui cū gl̄iam dei cognouiffent nō
ſicut deum glorificauēr. ſeu anu
erunt in cogitacōmbo ſuis. pſa.
pix. Cōſiudētur q̄ opabāt ſimū
plectētes a texētes ſbtilia. Linuz
em qđ de teria eſt in fil ſbtilib⁹:
eſt ingenij hūam ſbtilis excogi
tacio ſplexa in ordiacionem ſylo
gistica q̄ confuſa eſti incerta reſpe
ctu reuelacionis dīne. Ordo aut̄ iā
patuit ex p̄dictis qualiter de vbi
increati p̄petate p̄cedit ad verbi
manifestacionem qđ nō miſi ſuis
p̄petatibus manifestat̄ a verbi
manifestatione oñdit in miracul̄ po
testatem a eruditōem a ſic poten
tis a ſapientis verbi oñdit ſac̄ifi
cationem a ſummaconem i gloria

qui ordo ē ulementiſſimū ſe eſſe
p ſeipſum cui libet demōstratuſ.
Job. xxix. verb meiſ nichil adde
re audebant a ſup illos ſtillabat
eloquiuſ meum. Dicuit enī ſtilla
ordinate poſt ſtillaz cadit. ita or
dinate ſac̄menta dei. **Joh̄es** pertra
ctat uſq; in finem. Finis aut̄ a
uitalitas duplex eſt in ſe ſc̄i queſ
ſemp oſequit̄. hoc eſac̄mentoꝝ
verbi ſufficiens declaratio. Adu
xx. Innocens ego ſum a ſagime
ōniū vīm. Nō enī ſbter fugi quo
mīn? annūciare vob̄ ōne conciliū
dei. Finis aut̄ in altero qui aliqñ
oſequit̄ in auditore a aliqñ non
eſt fidei edificatio. **Joh̄. xx.** Hec
aut̄ ſcripta ſunt ut credatis. quia
Ihsus ē filius dei ut credētes vi
tam habeatis in nomine ipſius.
Ecc̄i. vlti. Finem loquendi p̄it
audiam. daum time: a manda
ta eiſ obſerua. hoc ē ōniſ ſomo.
Rō. x. Finis legis xp̄s ad iūſticiā
ōni credenti. Eſt etiam finis oſu
tatio hereticoꝝ male ſentientium
de xp̄i verbi dei deitate ſicut dicit.
Ihero. Nichil enī p̄hibet ut di
cāt. **Aristo.** in topicis. libro. n̄. p̄
vna ſciēcia ſit duonꝝ velut ambo
rum finiū. vñ? tāq̄ finis et alte
rius tāq̄ eiſ quod eſt ad finem
ſic eſt h̄. quia conſutatio erroris
elicitur ex declaracione veritatis.

Titul⁹ aut̄ qui dicit a greco ty
tan qđ eſt ſol uel radiuſ eo q̄ ad
oſtentū ſliber illuſnat. Eſt inicium

euāgeliū ioh̄is nec dicit inīcium
tm̄ pro libri pte p̄ma - sed q̄ de
v̄bo īchōans dat inīcū oīs eē a
doctrine. sīc ī moyses ī p̄cipio
v̄borū suorū verbū inīcū esse a do
ctrine posuit a p̄cipio a h̄ finis
sc̄pture redit ad principiū. q̄ r̄io
h̄es hoc euāgeliū senex v̄ltio sc̄p
fit. vt ī seq̄ntibz patebit a sic v̄e
ficas illud Apōc. v̄ltio Ego sū al
pha a o p̄cipiū a finis. Impfe
ctū em̄ eet sacrū eloquii : n̄ a deo
v̄bo īcip̄ies etiā ī deū v̄bū termi
naref. Q̄z autē queritur cui par
ti ph̄ie supponatur Dicendū q̄ si
ph̄ia h̄uana attēditur. sapientia
nulli supponit. prima Corin̄. ii.
quā nemo p̄cipiū huius mundi
cognouit. hoc ē p̄b̄orum vt ibidē
dicit augustinus. Di autē philoso
phia ē sapiēcia dīma. tunc theo
logye supponit. q̄tum ad illam
pteni q̄ est de verbo dei cū suis sa
cramētis. Ex supius tamē dicitis
magis p̄prie dicitu: superponi q̄
suppon p̄pter eminētiaz sue dig
tatis. Dic ergo pat̄z de h̄ijs q̄ ī
p̄cipio libri videt eē īq̄renda.

Vic libro Iherom̄ pre
mittit p̄logū ad isti: euā
geliste cōmendaconem. qui dūn
ditur ī duas p̄tes. In quaꝝ pri
ma ōndit ex virtutibz autoris
quā ad scribendū hoc euāgeliūz
habuit cōgruencā. In sc̄da v̄o
pte scripture sue ōndit ordinem
a autoritatē a necessitatē Prima

harū partūz diuidit ī duas p
tes. ī quaꝝ p̄ma cōmendat vir
tutes p̄ quas ad scribendū habu
it cōgruencā. In sc̄da autē pot̄
ipius cōgruencie rōem. ex illis vir
tutibz assumptā. primo igitur
cōmendatur autor ex v̄tutibz. Et
arca h̄ duo facit. Primo em̄ sex
autoris ponit cōmendacones. se
cundo autē p̄ncipalis v̄tus a qua
cōmendat. duplex datur testio
mū. Int̄ sex aut̄ a quibz cōmen
dat. Primo cōmendat a nomine
cū dicit: hic ē ioh̄es: q̄r ioh̄es ē
dī grā vel ī q̄ē graciā vel cui do
natū est. siue cui a dīno donacō fa
cta ē interp̄tat qđ nomē ī presa
giū futurū ioh̄es accepit q̄r ḡ
ciā illūminacōmis a mūdicie corpo
ris p̄ ceteris accepit a dīno. Et q̄
tū ad illuminacōem dicē potuit
illud sc̄de Cor. iii. Deus q̄ dixit
de tenebris lumē splēdescere. illu
xit ī cordibz nr̄is ad illuminacōem
sc̄ae claitatis dei ī facie xp̄ii h̄u. De
mūdicia at̄ corporis itelligat̄ q̄ ē
vn̄ de illis de q̄bus s̄i Apōc. ii. q̄
nō īq̄nauerunt vestimenta sua a
iō ambulabūt cū xp̄o ī albīs. h̄
ē ergo cui datū est a xp̄o dīno mu
nus grārū. Ept̄. iii. debet dona
tōibus. Hester. ii. largit̄ ē mu
nera iux̄ magnificēcā p̄ncipalē
sic ēgo cōmendatur a noīe Com
mēdatur sc̄do ab officiū dīḡtate
euāgelista: h̄ ē doctor a p̄dicator
a sc̄ptor euāgeliū. sc̄de Cor. viii.

Cuius laus est in euāgeliō p̄ ones
ecclias. psa. xli. Ad ih̄sūm euāge
listaz dabo. sic enim est ut dicit
Matth. xij. Scriba doct̄ in re
gno celorū qui pfert de thesauro
suo noua cōteria sic ē eximū int̄
alia quib⁹ incumbit thronus
dei. Ezecl. p. Apoc. iii. Quartū
animal simile aquile volat. Dic
est plen⁹ ocul⁹ aū ad verbi eterni
tate. Et retro ad resurrectōis glo
riam q̄ post tēpa om̄ia pficietur
respiciens. sic est rota aliorū in q̄
driga dei post r̄galē dignitatem
post sacerdotij oblationem. post
victoriā resurrectionis que. Ma
the? Lucas Marc? describūt alti
tudiez describens deitatis. Ezecl.
p. Apparuit rota vna quatuor
babes facies. Dic ergo doct̄o. p̄
dictādo. scribēto est euāgelistā.
Tertia cōmēdaciō est a discipu
latu xp̄i cū dicit. Vn⁹. hoc ē vni
cus at̄bonomatiōe. quia singula
riter se p̄re ceteris discipulūm ex
hibuit. Ex discipulū dñi. tam i re
tinendo magistri disciplinam in
simone q̄y adipiscendo magistri
affectuz in caritatis dilectione q̄y
etiam p̄mitādo magistri sui hui
litatem i māfuetudinem ut dicit
Crisostom⁹ de q̄ruz p̄mo. Ioh̄is.
viiij. Si vos māseritis in simone
meo vere discipuli mei eritis. De
secūdo. Iohannis. xij. In hoc co
gnoscēt ones. q̄a mei estis disci
puli si dilectionez habueritis ad

uitiē. De tercio i q̄rto. Mathe.
xi. Discite a me. q̄a mītis fū q̄c.
Quarto cōmēdat ab incorrupciō
one carnis cū dicitur. qui virgo.
est enim ut dicit Aug⁹. Virginis
tas in carne corruptibili incorrup
cois perpetua meditacō. p. Corz.
vij. Virgo cogitat que dñi sunt
ut sit sancta i corpe i spiritu i sic
fuit sapiēcie dignū receptaculū
Sap. p. In maluolam aia; nō
introibit sapiētia. nec habitabit
in corpe sub. pec. sed in virgine
ani mētem ioh̄is sapiētia ingressa
est cuius teca mūdissima fuit
v̄gineum ei⁹ corp⁹. ij. Corz. iiiij.
Habeni⁹ thezaur⁹ istum in vas
fictilib⁹. hoc ē thezaur⁹ i agro tei
rem corporis abscondit⁹. Matth.
xij. quem cōsideras ioh̄es abscondit
i v̄edes vniuersa que habuit
emīt agruz illum i sicut p̄re cete
ris virgines i celo sequuntur ag
num q̄cūq; ierit. ita p̄re ceteris
v̄go. Iohānes secut⁹ dñm plem
us iuestigauit deitatis xp̄i mīste
ria. Quinto cōmēdatur a dīma
elcōne cum dicit. est a deo elect⁹
que electio intelligit i discipuluz
i apostolum i euāgelistā. Ioh.
xv. Ego elegivos i posui vos vt
eatis i fructū afferatis iē. Ante
hoc tū erat electus p̄ ḡcie apposiciō
nez i eternā p̄destinacōne. Rō.
vij. Quos p̄destinavit cōformes
fieri ymaginis filij fūtis i vo
cauit. Ep̄b. p. Elegit nos ante

constituōnem nūdī in ipō vt es
semus sādi et īmaculati in ſpā
eius in caritate. **M**ath. i. et **L**uc.
vi. Elegit duodecī quos vocavit
ap̄los. **N**exto cōmendatur a voca
tione non em̄ vocatur ut mathe
us ab illāto lucro nec a cauſa lu
cri liciti ſicut a pīcaōne vocant̄
petrus et andreas h̄ ab occupaci
one matrimonij sādi et a deo iſti
tuti eo q̄ preſtat impedimentū
vite cōtemplatiue ad statū in q̄
ſine impedimento quis deū potest
cōtemplari. vnde pīma **C**or. vii.
Ap̄lius prouocās ad statū virgi
nitatis dicit. hoc autē dico nō vt
laqueū ſobis inīciāz h̄ ad id qđ
iōneſtū est prouocem. et qđ ſine
impedimento facultatem prebeat
domino obſerādi vel dno ſe ob
ſeruādi. et hoc ē qđ dicit: quez de
nupcijs: hoc ē de ſollēmitate nup
ciarū volente p̄ consenſu matrio
nij nubere p̄ cōmīxtionē carnalis
copule: vocavit deus: qđ taniē ex
p̄ſſe non legit h̄ opīmo ē quoru
dam q̄ factū fit in nupcijs i cha
na galilee ſādiſ. **J**ohes. ii. nec in
hoc voluit aliqd peccatū iohes
i. **C**or. vii. nō peccat virgo ſi nu
bit. beator autē erit ſi ſic pīmāſe
rit. nec eſt preſumendū q̄ libidi
ne diuctuſ nubere noluerit iohes
h̄ q̄ tunc fuit propagacō religiōis
cū transſuſiōne ſeminiſ. Ideo ig
nar? iam inchoante ḡcie in nup
cias cōſenſit. **S**imile qđ habēs

in mente cū ſara filia rachuelis q̄
dicit nunq̄ cōcupiū virū et mun
dam ſeruauī meaz aīam ab om̄i
cōcupiſcēia. virū autem nō libi
dine meaz in timore tuo cōſenſi
fuscipe. et ideo ſtatī poſt q̄ intelle
xit in xpō. nobilius p̄creari fide
les p̄ verbi incorruptionē q̄ per
carnē ſtatim cū cr̄ſto ad frugēz
melioris vite conuolauit et exhi
acepit ecclā q̄ h̄ q̄ contraxerit
per verba de pīti ante carnalem
copulā ad frugē melioris vite
pīti conuolare etiā altero coniu
ge cōtradicente. **C**ui v̄ginitatis
iīc: **H**ic incipit daē duplex testi
moniū virginitatis q̄ precipua
v̄tus ē inter eas a qb̄ cōmenda
tur. **P**rimū testimoniū eſt a pre
rogatiua dīlōis **D**ecōm eſt a co
missa in cruce aſtodia matris.
De primo dīat cui. s. iohām du
plex testimoniū. qz in ore duor
vel triū testimoniū ſtatōne verbū: da
tur: p̄ scripturā in euangelio qđ
ip̄ſe iohes describit vnu. s. q̄ pre
ceteris a deo dīlāis dīat: et h̄ ex
p̄ſſe non legit h̄ p̄ antīnomiaſi
am intelligitur. **J**oh. xxii. vbi dīa
tur vidit illū dīſcipulū quez dili
gebat ih̄uſ qui et recubuit in ce
na ſuper pectus eius. **E**t q̄uis de
hoc ſint queſtiōes diſſiciles in ſe
quētibus huius libri explicande
taniē hoc dīat poſt q̄ p̄ceteis
dilexit iohem non ſim quantita
tem dīlecionis. ſed ſim ſignum.

Et cū dīlīcō dei ponāt effectū i
re dīlecta sīm cui? q̄ntitatē mā
iōr dīlectiō v̄l̄ minor dīlectio dīcā
tur. Effectū quidem dīlectōis
sīmītātā adīwāz mādrem īmū
mīmī ī p̄etro cū claves cōmīsīt
a ecclīe gregē i sup̄ quem ecclīaz
edificādām p̄dīxīt. Māth. xvi.
ap̄ter qđ i ip̄e petrus v̄rtez i ca
put i p̄nceps dīcāt ap̄loruz. Effe
ctū aūt̄ ḡcie ī ordīne advitāz
ātemplatiām māiorem īmūem
mīmī ī Jōhānē q̄ sup̄ p̄ct̄ dñi re
cubuit quē a dolore mortis p̄suā
dū p̄dīxīt. cū sc̄mentā sūe dīta
tis reuelauit i q̄ ad hoc p̄ ceteris
dīcāt dīlcūs i h̄ui? q̄dem dīlectō
mīs causā h̄ dīcāt Jōhero. esse casti
tātē v̄gīmitātīs. Dāp. iiij. Hec ē
que nesciuit thōz ī delīctō. Hec
igīt habebit fructū ī refectōne
aīaz sāctāz. Crīsostom? autē
causā dīlectōmīs h̄ui? dīcīt ēsē
īngēmitātī huic ap̄lo mansuetu
dīnēm i q̄ p̄ ceteris xp̄o sīmīlis
ēāt. quia h̄ac ecīam ī moyse dī
lexīt. Numeri. xvi. Erat at̄ moy
ses mansuetissim? virōz ōmī q̄
erāt sup̄ terrā. h̄ac ecīam i dāuid
qui erāt vir sīm cor dei dīlexīt. ij.
Re. xxiiij. ip̄e tēnerrīm? i q̄fi lig
mīvermicul? qui tāte est lēmitātīs
vt non sēndīat dūmī tāgīt v̄l̄ at
trectāf. Aug?. aūt̄ dīcīt q̄ cau
sa h̄ui? p̄cūpue dīlōmīs erāt q̄ io
h̄ānes vīcūla ecīam xp̄m p̄ cē
teris dīlexīt. sī hoc oportuit intel

ligī sīm modūm p̄dīchū i effēctū
cōtemplacōis. q̄a p̄ certo ī effē
ctū actōmīs p̄tūs p̄ ceteris fer
uēnā? dīlexīt. Prou. viij. Ego di
ligētes me dīlīgo. Secūdū aūt̄
testimoniū ē q̄ huic iohānī mā
trē suā marīa bīssimā vīrgīnēm
p̄dēns ī cruce a curā mīris aplī?
vīsibīlītēr non agēs cōmīndā
uit dīcīt. Jōh. xix. Mālier ecce
fili? tuus. ad discipulū aūt̄. ecce
mater tua i ex illā bōra accepīt
ēā discipul? i sua i ex illo tūc ītel
ligīt mortu? fūisse ioseph dñi nu
trīa? q̄ si vīxīsset nō aliū custodē
fūpordīmasset. Tātū ergo depo
sitū cōmittere iohānī: signum fu
it p̄rogatīe dīlōmīs i ḡruebat
v̄t vīgīnēm mīrēm v̄go. Jōhānēs
fūaret curā gerēs ip̄i?. Demqz
māifestāns. q̄c. Hic p̄mīt cō
gruentām scribēdi euāgelīum a
cōmēdatīs v̄tutib? sumptā i p̄cī
pue ab ea q̄ p̄ncīpal̄ est iter eas
i hec est mētīs i corpīs vīrgīmī
tas. q̄a ex hoc q̄ in delectācōnēm
cōyt̄ rācio nūq̄ desēdit fīncērī
rem i clariōrem possīdet ītellectū
i ex hoc patet q̄ p̄petue ī cor
rup̄cōmīs meditātō v̄t dīcīt Au
g?. līmpīdī? dīna cognoscīt. q̄a
v̄t dīat mercurius termegīstus
de? dēorū nō mīsi abstractō a car
ne ītellectū vīden valet i cognō
sci. Ab hac ergo vīrtute Jōhes
sumīt duas ḡruecīas scribēdi.
Vīaz quidem ad vērbi īcreāti

proprietates-alterā autē ad in-
cūm signorū quod pretermisſus
ab alijs euāgelistis solus ponit
iohannes. **E**t hīm hēc duo pars
ista diuiditūr in duas ptes. In
pma autem harū partū tria fa-
ciat **I**eronimus quorū primum
est q̄ se v̄gīnēm iohānes i p̄m
āp̄o euāgeliū dēmōstravit. scđm
est per quid se v̄gīnē ostendit
Tercium autē est v̄sqz q̄ verbi
notīciam in scribēd̄ deduxit. **D**i-
cāt ergo: deniqz quia scilicet vir-
go erat et aquila qui n̄ ad carnē
sed ad lumen in circumscrip̄tū o-
culos duxerat opus iohans sue
scripture: incorruptibilis verbi
quia materia sue scripture ē in
corruptibile verbum quod incor-
ruptibile de incorruptibili patre
incorruptibliter ab eterno gene-
ratū est. solus inter euāgelistas
vel inter önes scriptores qui de
verbo paterni intellectus scripse-
runt ut socrates et plato et an̄tos
mercurius trimegistus testatur
per scripturā verbum eternū car-
nem factum ēē in ultimis tēponi-
bus et hoc quidem scribendo fāt
manifestas ip̄o facto i euāgeliō
sic a se desc̄pto qđ erat ip̄e vel qđ
erat ip̄e qui v̄gīnēo intellētū et in-
corrupto aq̄lia v̄fisus v̄tute sic et
nū lumen cōspexerat. et hoc ē qđ
dic̄t augustin⁹. q̄ in libris philo-
sophorū legerat in p̄ncipio ēē ver-
bū in paterno intellātū et q̄ om̄ia

per verbū facta fūt. si nō legit ibi
verbū carnēi factū esse. hoc autē
plane patet i libro socratis de na-
tura deorū et in fine p̄me partis
thīmei plātōis. et in libro trime-
gistiq̄e de distinctiōe deorum et
causarū compofuit. **T**estaf̄ autē
hoc iohānes nō solum per ea que
dicta fūt sed etiā p̄mū siguli-
ponens int̄ om̄ia q̄ xp̄us fecisse
legit qđ in nupcijs fecit dōmī?
vbi mutauit aquā in vīnum **J**o-
hānis. ij. et infipidas delcācōes
et generaçōes carnis ad sapore
celestiū et intellētū gaudiorū
comutauit ut dic̄t **C**risostom⁹.
in hoc ostendens quod vel quid
erat ip̄e sicut prius qui ad sapore
vīni de infipiditate aq̄ transierat
vnde dicit seruasti vīnum bonum
v̄sqz adhuc. hoc autē fecit vt le-
genitib⁹ ad intellectū spiritualez
euāgeliū suum demōstraret ip̄a
lōne q̄ vbi domin⁹ ad nupcias
mentales in vīmone sp̄us creati
ad increatū inuitatus per fidēi et
cognitōmis deuo cōnem debeat de-
ficere et abici vīnum carnalis gau-
dij nupciarū carnaliū et virgi-
nitatis mūdicia i integritate cor-
dis generari. **Eph.** v. **N**olite in-
ebriai vīno in quo ē luxuria. loth-
enī themulentus filias corrupti-
Genesis. xix. noe inebriatus i ge-
nitibus nudatus. turpif appa-
ruit. **G**enesis. nono. holofernes po-
tatus et crapulat⁹ a vīno capite

truncat⁹ fuit. **Judith**. xij. **Bal**
thasar vīnum bībēs regnum per
didiit **Dani**. v. et sic sēper patz q̄
vīnum dilcācionis carnal⁹ metez
deuīgīnās corrūpit⁹ i p̄dīcōem
adducit. **E**contra sicut dīcīt. **Da**
ni. p. **Daniel** p̄posuit in corde suo
ne pollueret de mensa cībi regis
terrem neq̄z de vīno pot⁹ eius. ac
cepit grām itellīgēdi secreta dīui
na. **Ecces.** ii. **C**ogitauit a vīno ab
strahere carnem meā; vt animū
mēū tūsserrem ad sapientiam et
vt demōstraret legētibus q̄ vbi
mutat⁹ est dīns. omia q̄ in homī
ne sunt debeant apparere noua.
Apo. xxi. **D**ixit q̄ se debat in thro
no. **E**cce noua facio omnia veteri
bus imutatis vbi s̄b veteri lege.
Per aquā insipide carnal⁹ omīx
tionis siebat p̄pagacio. mutatio
ergo veter⁹ est tūsitus carnis io
cunditatis insipide q̄ magis est
in nupcīs ad iocunditatē sapide
delcācionis q̄ ē in vīnone spiritu
um creati et increati in icorupcō
ne itelleat⁹. p. **Corz.** vi. **Q**ui ad
her⁹ deo vñ spūs est. **Leuit.** xxv.
Nous supuentib⁹ vetera pi
cētis. ii. **Corz.** v. **S**i q̄ est in xpo
noua creatura vetera omia tūsierūt
et ecce noua sunt omia. **H**oc aut̄
euangeliū. **S**ecunda pars est
in q̄ locum et ordinē scripture **Jo**
hāmis determinat. et diuidit in
duas p̄tes. **I**n q̄z prima tangit
scripture huius locum ordinem

et autoritatē. **I**n secūda autē oī
dit causā quare ip̄e **I**eronimus
omīu hor̄ non expōit racōnem.
Pruna autē h̄az p̄cīum tria con
tinet. sc̄z ordinē locū et scriptoz
Johāmis autoritatē et diligēciā
scriptoris et ordinem t̄pis hui⁹
euangeliū ad euangelia aliorum
euangelistar̄. **I**n p̄mo hor̄ duo
facit. tāgit em̄ scribēdi ordinem
et descripti ordinis iduāt racōez.
Dicit ergo de loco scripture. **H**oc
aut̄ euangeliū ioh̄es scrip̄it ut
postoris p̄ficeret in asya qđ ad
omēdaciōem facit euangeliū. q̄a
in asya minore q̄ ē grecia: multi
tudo fuit sapiētum et liatorum. p.
Corz. p. **G**reci sapientiam q̄runt
et tangit ordinem tēporis dices.
Postea q̄ in pathmos iſulā ad
quam p̄ domīcianuz relegat⁹ fu
erat. sicut dicitur **Apo.** p. **A**poca
lipsim qđ reuelacō interptatur
scrip̄serat. q̄a sicut dicit **Aug.** i
glosa a tēpore domīcīce ascensio
nis p̄ annos. xl v. absq; ad nimi
culo scribēdi usq; ad ultima do
mīcīam tēpa p̄dicavit. h̄a sena
tu romano occiso domīciano. pre
ceptoq; q̄ omia reuocarent̄ que
domīcian⁹ fecerat et q̄ ifaustum
domīcīam nomen et vīmagō de li
gīs et lapidibus eraderetur vbi
cumq; scriptum v̄l sculptum iue
intetur tūc enim p̄mittēte curia
cum de exilio rediſſet **J**ohannes
ep̄hesim copiulſus ab ep̄is asye

de coeteria deitate filij cu[m] p[re]se sc̄p
fit cōtra hereticos .q[ue] eo absente
in ecclesiis in quibus fidez fun
dauerat apostolus irrepserant q[ui]
cristum ante beatissimā mariam
fuisse negabāt etra quos scribit
verbū in principio fuisse . et in fi
ne temporū carnem factum fuisse
et sic euangeliū h[ab]m ordinem tem
pois post apocalipſim scripſit io
hānes et hoc ē quod dicit . Aliq[ue]
tamē ordo ē librorū quo ad con
tinētiā ipsorū . quia in euāgelio
fundaciō ecclesie per sacramenta
cristi describit et in apocalipſi gu
bernacio ecclesie fūdate vſq[ue] ad
vltimā tempora p[er] figurās presi
gnatur et sic euangeliū est ante
apocalipſim . Huius autē dupli
cas ordinis subiungit causam di
cens . vt cuius verbo dei in princí
pio canonis hoc ē canonicē scrip
tuē in principio genefis . icorrupti
bile principiū quo ipſimi om
nis creature principiū est et eter
num prenotatur cu[m] dicit . In pri
cipio deus creauit celū et terram .
et dixit deus fiat lux et facta ē lux
acetera . hec enim facta sunt omnia
per verbū incorruptibile . quia ip
ſe dixit et facta fuit . ei etiam verbo
crederetur p[er] iohānem virginem .
virginem intellectum habentem
finis in vltimo libro canonis in
corruptibilis . et hoc factum est in
euāgelio vltio h[ab]m tēpus descrip
to . quanto dicitur est . In principio

erat verbum : vel in vltimo libro
h[ab]m continētiē librorū ordinem
hoc est in apocalipſi . et hoc auto
ritate probat cu[m] dicit dicente cri
sto per iohānem Apocalipſi . vltimo
Ego sum alpha que est pri
ma l[et]ra et principiū primū signat . et
o q[ue] est vltima in alphabeto gre
corū l[et]ra et finem designat . q[ui] ipſe ē
canonicē scripture principiū et fi
nis . Dicitur autē canonicē scrip
tura q[ui] ea loco canōis hoc ē regu
le vltimur in credēdis et faciendis
et sperandis Gal . vltimo quicun
q[ue] hanc regulā secuti fuerit pax
sup illos et misericordia et super
isabel dei . Et hic est iohānes In
hac p[ro]te describit autoritas et di
ligētia scriptoris . Autoritas in
presciēcia futurorū et miracul . di
ligētia vero in hoc q[ui] p[er] experimen
ta multa docuit fidez xp̄i discipu
los . dicit ergo Et hic tante digni
tatis et autoritatis est iohannes
huius scriptor euāgelij q[ui] sciēs ex
p[er]sciēcia futurorū que certitudi
naliter nō habereſ nisi p[er] spiritū
dimū . i . Cor . iiij . que fuit dei nemo
nouit nisi spūs dei . Actuū . i . non
est vestrū nosse tēpora . vel momē
ta que pater posuit in p[re]tate sua .
superiuemisse ex decursu tēpos vel
officij q[ui]d accepit a deo . se cūda
Thimo . iiiij . Ego iā delibor et tē
m . re . m . Diē recessus sui in q[ui] no
tatur anime immortalitas : que
ad deū recedit . sc̄da Corinth . v .

Audemus a bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore et putes esse ad deum. phil. pri. Cupio dissolui et esse cum christo esse enim cum christo multo magis melius est. Conuocatis ad modum patri archie Jacob. Gen. xlii. Congregamini filii Jacob et audite nisi per premum virum. discipulus. quod disciplia fidei ab eo erat imbuta. Eccl. vti. Appropinque ad me intendo et congregate vos ad domum discipline in epheso in qua sedes eam metropolitana. psa. iiij. de syon exhibet lex et verbum domini de iberusalem. pmens christum in se habitate. vel pmens christum hoc est christi fides. pmens ipsum hoc est probans per multa experimenta signorum intensitatem. hoc est per multa signa quod exponit probauerunt per virtutem et fidem. Fides enim non miseri per signa probari potest. Demonstratio enim non habet locum in fide. quia demonstracio cogit ad secundum. fides autem non est nisi credere voluntatis ut dicit Augustinus. Cetera potest homo nolens. credere autem non nisi volens et ideo demonstratio non habet locum sed evanescit fidei meriti. quia sic dicit Gregorius. Fides non habet meritum cui humana racio probet experimentum et ideo fides que est super rationem probatur per signum quod est ultima naturae virtutem. quia sicut dicit. Gregorius. rebus mirabilibus fide prebent facta miraculosa et in loco notata diligenter docto

ris qui per multa fidem firmavit. descendens sine dolore per christi fibi factam reuelacionem. in defossum per funde sepulture sue locum in qua tamen non corpus eius est. sed manna scaturiens inuentum est propter quod quidam pie autum ant eum cum corpore et aia in celum esse translatum quod ex verbis christi pie accipit. Jo. xxi. Sic enim volo manum donare veritati. facta oratione per confirmationem discipulorum. appositus est in loco beatitudinis ad patres suos priores et prophetas et angelos qui eum in forma theophanie in illuminationib[us] divinis generunt. Gen. xlii. finitis summis quibus filios instruebat: collegit pedes suos super lectulum suum et obiit appositusque est ad populum suum tam extraneus hoc est inumis a dolore mortis et hoc erat miraculum. quia bonus homo etiam plus quam alius in morte dolere debuit ut dicunt plures. tamen quodam ex hoc accipiunt quod non sit mortuus. sed supuestus gloria immortalitatis. sed hoc non esse scientium dicit hugo de sancto victore. quia sententia hec in omnibus obtinet firmitatem. morte moriemini et ideo probabilius dicitur eu esse mortuum. sed statim resuscitatum sicut a virginem gloriofissimam et sic dolore mortis absorbitus gustus eterne felicitatis non sic ut non esset. sed ut amaritudo eius non sentitur. per. Cor. xv. absorpta est

mors in victoria. ubi est mors via
tua? ubi est mors stimulus
tuus? quod a corruptione carnis in
coopia inuenit alienum? cum virgo
elatus a domino virgo in eum permanen-
tit. Tamquam post ones accepit. Hic po-
nit ordinem isti euangelij ad alia.
et dicat quod ultio scriptum sit. et sub-
iungit rationem Dicit ergo quod licet per
multa signa christi prophisset tam
ab epis rogatus: post ones: illos
euangelistas scripsit. Sed tunc que-
ritur. quod ex quo matheus et alii sus-
ficienter scripserant videlicet scriptura
sua superflua. Ad hoc dicit gregorius.
super illud Ezechiel. i. rota in medio
rote. Si quisquis quid matheus sen-
sevit. id quod marcus lucas iohannes
et tunc videtur quod uno euangelio
habito cetera sunt superflua. Rendet
ad hoc quod verum est quod idem dicit
euangeliste quantum ad materiam hi-
storicam et sacramentorum christi. et ideo
sunt veri testes concorditer fidem pro-
bantes sed non idem dicit quantum ad in-
tencionem particularis et ea per quam deu-
nitur ad illas intentiones et quod ad
hanc sunt diversae et necessariae omnes
Matheus enim quisquis in omnium at-
tendat ordinariae historiam christi. ta-
men in particulari intendit astruere
christi regale dignitatem. et ideo ma-
xime ponit ea per quae deuinitur in il-
lam intentionem omissis quibusdam
alii adhuc non expresse facientibus;
Marcus etiam historiam christi ordi-
nare intendit sed tamquam particulariter

victoriā casti intendit et ea specia
liter ponit per quam illa probari potest
Et sic lucas intendit probare sacer-
dotium. Et iohannes beatitudinem. Et quod
per idem secundum diuersas consideracio-
nes venturum diuersa. ideo quedam
eadem ones ponuntur. quedam au-
tem diuersa per que diuersas fu-
ras intentiones ostenduntur. et exhibens
patet solutio quod sit. Subiungit
autem rationem quare post omnes
scripsit dicitur: et hoc virginem debe-
batur: dicitur quidam sicut vere
cuncto qui non vultro se ingerit sed
ultimo coactus hoc quod faciendum
est facit sed nichil est quia in ta-
libus spiritualibus virgo magis fit
audax. precipue quando iam profi-
ctam habet etatem. Si enim iunior
est annis diceret cum clausus Job. xxx
hunc. Junior suum tempore vos aitez
antiquiores ideo veritus suum ostendit
re sententiam meam. Sed dicendum
quod ultimam faciem euangelio adicere
que est facies aquile virginem debe-
batur hoc est virginem intellectus
hunc. quod per visibilium regalis di-
gnitatis et victorie et sacerdotij ve-
nit ad invisibilia beatitatis. pri-
ma Corintio xv. non prius quod spiritu
ale est sed quo dicitur aiale est. deinde quod
spirituale. Gregorius. ut dum invisibiliter
deum agnoscimus per hunc in invisibiliū
amorem rapia. Quorum tamquam psalmi
vltima est in qua ostendit quare dicti
ordinis rationem non exposuit. dicit
ergo: quoniam tamen euangeliorum vel

scriptorū tali ordine. tēporis dis-
posicio. quare vñus tēpe scripsit
ān aliū ī pfecte quidez scripsit ī
tamē secūdo locū scribēdi dederit
vñ quorū libroz euangelij. Jobā
nis ī apocaliph ordinatio dñuer-
sa sñi tēp? ī stinētiam vt ī an-
habitis dictū est. ideo ex certa cō-
scientia non expomit a nob̄ p̄ ra-
cōnem expressam ī expositiūā vt
ī auditore vel lectorē sc̄iēdi de-
derio has rōes collocato. Per h̄
enim q̄ aliquid tāgit ī nō enuclea-
tur: exatatur ī collocat in altero
desideriū sc̄iēdi. ī suet querētib?
boz ōnium rōnes fruct? laboris
per merituz ī studiū iquisicōis.
p̄s. Querite dñm ī affirmamim
q̄rite faciem eius sēper. ī suetur
deo qui solus est magister intus
vōces. Matth. xxi. Vn? est magi-
ster vñ qui ī celē est. doctrina ma-
gisterij qui it? docet q̄rentes. ex
hoc de reuelatis habere debet gra-
ciarū actiones.

Capi. p̄.

In p̄cipio eāt vñbū ac-
tōste liber vt dixim? vt
de s̄biecto est de vñbo icre-
ato ī se ī in carne assumpta sñi
sua sacramenta considerato. ī sicut
dixim? in aliorū euāgelistarū ex-
positoib; om̄ia q̄ inducit quilibz
eorū ad sue p̄pete intencōnis indu-
cit manifestacōnem. Ita etiā Jo-
hānes oia q̄ inducit: ad hoc idu-
cit vt diuinitas verbi manifeste-
tura sic p̄betur habere faciē aqle-

inter alia thronū dei cīcumstā
cia. Diuidit autē iste liber tot?
ī duas p̄tes. q̄ruz prima de p̄pe-
tatiib? p̄sonalib? ī essentiālib?
vñbi increati ī se cōsiderati est.
Secunda autē est de p̄petatiib?
verbi ī creaturam rōnalez ad sā
dificādum ēā p̄cedentis. Et īca-
pit ibi. fuit homo. et patet ordo
istaz p̄cūm sicut ē ordo eternita-
tis ad tēpus. Prior autē harum
p̄cūm diuidit ī duas p̄tes. ita q̄
primo ponit p̄petates p̄sonales
ē essentiales p̄ q̄s verbū refertur
ad p̄sonas diuinas. Secundo at
ponit verbi eēnciales p̄prietates
sñi q̄s refert ad creatā p̄ ipsum
ibi. Oia p̄ ipsum facta sunt. In
priori haraz p̄cūm q̄tuor stinentur
apposiciones q̄tuor vñbi eterni p̄pe-
tates oñdentes. quaruz p̄ma est
q̄ dicit. In p̄cipio eāt verbum
per quam oñdit verbi ad intelle-
ctū paternū inseparabilitas. secun-
da ē q̄ dicit. ī verbū erat apud
deū. per quā oñdit verbi sñi quā
p̄cedit a paterno intellectu disti-
guēs p̄petas. Tercia ē q̄ dicit. et
de? eāt verbum. p̄ quā oñdit ver-
bi ad paternū intellectū eēncial
vmitas. Quarta ē que dicit. hoc
erat ī p̄cipio apud deū. p̄ quā
oñdit verbi ad p̄num intellectū
coeq̄litas ī coeternitas ī sic ōmis
cōfutat heretica prauitas. Dicit
ergo. In p̄cipio eāt verbum: oñ-
dens inseparabile esse verbum ab